

Давідъ Єреміемъ, рѣб.

а. На рѣкахъ Баву́лѡнскихъ, тамъ сѣдохомъ и
плакахомъ, внегда поманыти намъ Сіўна:

б. На берегахъ посредъ єгѡ ѿбѣихомъ брата-
ны наша.

г. Іакѡ тамъ вопросиша ны плѣниши насы ѿ
словесъхъ пѣсней, и вѣдши насы ѿ пѣни: вос-
пойте намъ ѿ пѣсней Сіўнскихъ:

д. Какѡ воспоемъ пѣнь Гдю на земли чуждѣй;

е. Йиже забудь тебе Єрусалиме, забвена буди
десница моѧ:

ж. Прилпнъ ѿзыкъ мой гортани моемъ, аще
не поманъ тебе, аще не предложъ Єрусалима іакѡ
въ началь вѣсёлїа моегѡ.

з. Поманъ Гдї сыны єдѡмскїа въ дѣнь Єрусалимъ,
глаголюшыѧ: истощайте, истощайте,
до ѿнованїй єгѡ.

и. Аши Гаву́лѡна Ока́ннаѧ, блаженъ иже
воздастъ тебѣ возданіе твоє, єже воздала є-
си намъ:

ж. Блаженъ иже иметъ и разбіетъ младенцы
твоѧ ѿ камень.

Слава:

Шаломъ Давідъ, йїгреа и захарии, рѣз.

а. Исповѣмса тебе Гдї всѣмъ сърдцемъ моимъ,
и предъ ангелы воспою тебе, іакѡ оуслышалъ еси
всѧ глаголы оустъ моихъ: